Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător Vitalii Ciumac
Dosarul nr. 2r-1022/26
(2-25169476-02-2r-21052026)

D E C I Z I E

29 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Serghei Dimitriu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de administratorul ÎI „Pogoneț Galina", Galina Pogoneț,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 aprilie 2026, prin care s-a admis cererea privind renunțarea la acțiune și s-a încetat procesul,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI "Pogoneț Galina" către ÎS "Calea Ferată din Moldova" și Agenției Proprietății Publice cu privire la nulitatea actului juridic civil,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 3 decembrie 2025, ÎI "Pogoneț Galina" a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată către ÎS "Calea Ferată din Moldova" și Agenției Proprietății Publice cu privire la nulitatea actului juridic civil.

Ulterior, la 8 aprilie 2026, reprezentantul reclamantului, administratorul provizoriu Iurie Ispas, acționând în interesele ÎI „Pogoneț Galina", a depus o cerere de renunțare la acțiune, solicitând încetarea procesului civil.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 aprilie 2026 s-a admis cererea reclamantului ÎI "Pogoneț Galina" privind renunțarea la acțiune. S-a încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de către ÎI "Pogoneț Galina" către ÎS "Calea Ferată din Moldova" și Agenției Proprietății Publice cu privire la nulitatea actului juridic civil. S-a explicat reclamantului ÎI "Pogoneț Galina" că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceluiași reclamant cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la data de 28 aprilie 2026 administratorul ÎI „Pogoneț Galina”, Galina Pogoneț, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 aprilie 2026, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei în prima instanță pentru examinare în fond.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurenta a susținut că încheierea primei instanțe este nelegală, întrucât a fost admisă cererea de renunțare la acțiune formulată de o persoană care nu avea competența de a exercita un asemenea act de dispoziție procesuală.

În acest sens, recurenta a arătat că acțiunea avea ca obiect constatarea nulității absolute a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 10 decembrie 2010, a contractului de locațiune nr. 183/7/2018, precum și a actelor subsecvente, inclusiv a facturilor fiscale. După înlăturarea impedimentelor procesuale și primirea cererii spre examinare prin încheierea din 3 decembrie 2025, cauza a fost fixată pentru examinare în ședința din 21 aprilie 2026.

Recurenta a susținut, că la data respectivă nu s-a putut prezenta în ședința de judecată din motive de sănătate, reprezentantul acesteia fiind internat în spital, iar imediat ce starea de sănătate i-a permis, a informat instanța despre imposibilitatea prezentării.

Cu toate acestea, instanța de fond a admis cererea de renunțare la acțiune depusă de administratorul provizoriu Iurie Ispas, fără a verifica dacă acesta era îndreptățit să exercite un asemenea act de dispoziție.

În susținerea criticilor formulate, recurenta a arătat că, prin încheierea din 12 decembrie 2025 pronunțată în procedura de insolvabilitate, Iurie Ispas a fost desemnat administrator provizoriu, însă dreptul de administrare al debitorului nu a fost ridicat, iar debitorul nu a fost înlăturat de la administrarea activității sale. În aceste condiții, administratorul provizoriu exercita exclusiv atribuții de supraveghere, fără a dobândi dreptul de a substitui voința procesuală a debitorului.

Recurenta a susținut, că renunțarea la acțiune constituie un act de dispoziție procesuală care aparține exclusiv reclamantului ori reprezentantului acestuia împuternicit în mod expres și nu poate fi exercitat de administratorul provizoriu în lipsa unei competențe conferite de lege sau a unui mandat corespunzător.

Totodată, a invocat dispozițiile art. 25 alin. (5^1) din Legea insolvabilității, susținând că, atât timp cât dreptul de administrare nu a fost ridicat, administratorul provizoriu are atribuții de supraveghere și nu poate iniția, în nume propriu, acte de dispoziție asupra drepturilor procesuale ale debitorului.

În opinia recurentei, administratorul provizoriu nu deținea mandat, autorizare judiciară și nici drept de reprezentare procesuală deplină pentru a renunța la acțiunea pendinte.

În acest context, recurenta a apreciat că prima instanță avea obligația de a verifica existența consimțământului reclamantului, calitatea procesuală a persoanei care a formulat cererea de renunțare și limitele atribuțiilor administratorului provizoriu. Or, prin admiterea cererii de renunțare la acțiune fără efectuarea acestor verificări, instanța ar fi validat un act procesual formulat de o persoană fără calitate, lipsind reclamanta de

posibilitatea examinării pe fond a pretențiilor formulate și afectând dreptul acesteia la un proces echitabil.

Recurenta a susținut că acțiunea dedusă judecății viza însăși legalitatea actelor care au stat la baza creanței valorificate în procedura de insolvabilitate, astfel încât încetarea procesului în temeiul unei renunțări formulate de o persoană neîmputernicită produce consecințe juridice grave asupra drepturilor și intereselor sale legitime.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum s-a indicat anterior, încheierea recurată a fost emisă la data de 21 aprilie 2026, iar recursul a fost depus la data de 28 aprilie 2026.Astfel, Completul judiciar reține că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi admis și casată încheierea contestată, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Din materialele cauzei, Colegiul a reținut că, la 3 decembrie 2025, ÎI „Pogoneț Galina” a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” și Agenției Proprietății Publice, solicitând constatarea nulității unui act juridic civil.

Ulterior, la 8 aprilie 2026, reprezentantul reclamantului, administratorul provizoriu Iurie Ispas, acționând în interesele ÎI „Pogoneț Galina”, a depus o cerere de renunțare la acțiune, solicitând încetarea procesului civil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 21 aprilie 2026, instanța a admis cererea de renunțare la acțiune formulată de reclamant și, în temeiul dispozițiilor legale incidente, a dispus încetarea procesului civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎI „Pogoneț Galina” împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” și Agenției Proprietății Publice privind constatarea nulității actului juridic civil. Totodată, instanța de fond a explicat reclamantului efectele procesuale ale renunțării la acțiune, și

anume că, după încetarea procesului în acest temei, nu este admisibilă o nouă sesizare a instanței între aceleași părți, având același obiect și întemeiată pe aceleași temeiuri.

În motivarea încheierii contestate, instanța de fond a reținut că sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea cererii de renunțare la acțiune, apreciind că manifestarea de voință a reclamantului nu contravine dispozițiilor legale și nu aduce atingere drepturilor, libertăților sau intereselor legitime ale părților ori ale unor terțe persoane, precum și intereselor societății sau ale statului.

Instanța a considerat că renunțarea la acțiune reprezintă un act de dispoziție procesuală exercitat în limitele principiului disponibilității, neidentificând împrejurări care ar împiedica admiterea acesteia și, pe cale de consecință, încetarea procesului civil.

Verificând legalitatea încheierii contestate prin prisma motivelor invocate în recurs, a materialelor cauzei și a normelor de drept incidente, Colegiul concluzionează că încheierea atacată a fost pronunțată cu aplicarea incompletă a normelor de drept procesual și fără elucidarea tuturor circumstanțelor relevante pentru soluționarea cererii de renunțare la acțiune.

Colegiul reține, că renunțarea la acțiune constituie una dintre cele mai importante manifestări ale principiului disponibilității procesului civil, reprezentând un act unilateral de dispoziție, prin care reclamantul înțelege să renunțe la protecția jurisdicțională solicitată și, implicit, la continuarea procesului. Prin natura sa juridică, un asemenea act produce consecințe procesuale deosebit de importante, întrucât determină încetarea procesului și exclude posibilitatea unei noi sesizări a instanței între aceleași părți, având același obiect și aceleași temeiuri.

Tocmai datorită efectelor sale ireversibile, legiuitorul a instituit obligația instanței de a verifica nu doar dacă renunțarea contravine legii ori încalcă drepturile altor persoane, ci și dacă aceasta exprimă voința persoanei îndreptățite să dispună de dreptul litigios și dacă actul de dispoziție este exercitat de o persoană care deține competența legală de reprezentare.

Din materialele cauzei rezultă că prin cererea de chemare în judecată înaintată, reclamanta ÎI „Pogoneț Galina” a solicitat constatarea nulității absolute a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren din 10 decembrie 2010, înregistrat la organul cadastral la 15 decembrie 2010, privind dreptul de folosință asupra terenului cu destinație „cale de comunicație” nr. 0100301.508, cu suprafața de 53,8934 ha, situat în mun. Chișinău, str. Muncești 15/2, precum și declararea nulității absolute a contractului de locațiune nr. 183/7/2018 din 6 martie 2018, având ca obiect încăperi cu destinație de depozit și teren betonat, cu restabilirea părților în poziția inițială.

Totodată, din conținutul cererii de renunțare la acțiune depuse de administratorul provizoriu desemnat în cadrul procedurii de insolvabilitate intentate față de ÎI „Pogoneț Galina” rezultă, că acesta și-a întemeiat demersul pe existența procedurii de insolvabilitate și a măsurilor dispuse în cadrul acesteia, invocând că litigiul pendinte ar urmări tergiversarea examinării cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate, că pretențiile formulate ar fi prescrise și că acestea urmează a fi valorificate exclusiv în cadrul procedurii de insolvabilitate.

Colegiul observă însă, că argumentele invocate de administratorul provizoriu reprezintă exclusiv aprecieri asupra oportunității continuării litigiului și asupra șanselor de admitere a acțiunii, fără ca acestea să răspundă problemei juridice esențiale, și anume dacă administratorul provizoriu era îndreptățit să exercite un act de dispoziție procesuală în numele reclamantei.

Or, existența unei proceduri de insolvabilitate și desemnarea unui administrator provizoriu nu conduc, prin ele însele, la concluzia că acesta dobândește necondiționat dreptul de a dispune de toate drepturile procesuale ale debitorului. Întinderea atribuțiilor administratorului provizoriu rezultă din lege și din actul de desemnare emis de instanța de insolvabilitate, iar verificarea acestor limite reprezenta o obligație a instanței de fond înainte de a valida un act de dispoziție cu consecințe definitive asupra dreptului reclamantei de acces la justiție.

În acest context, Colegiul constată că prima instanță nu a analizat încheierea Judecătoriei Chișinău din 12 decembrie 2025 din perspectiva limitelor mandatului conferit administratorului provizoriu și nici nu a verificat dacă prin acea încheiere a fost ridicat dreptul de administrare al debitorului ori dacă administratorului i-au fost conferite atribuții de reprezentare exclusivă în litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

De asemenea, instanța de fond nu a verificat dacă administratorul provizoriu deținea competența de a exercita în mod autonom un act de dispoziție procesuală ori dacă era necesar acordul expres al titularului acțiunii. Or, această verificare era indispensabilă, deoarece numai după stabilirea existenței dreptului de reprezentare putea fi analizată valabilitatea renunțării la acțiune.

Colegiul reține, că obligația instanței de a verifica legitimarea persoanei care formulează un act de dispoziție procesuală nu reprezintă o formalitate, ci o garanție a respectării principiului disponibilității și a dreptului la un proces echitabil. În lipsa unei asemenea verificări există riscul ca procesul să înceteze ca urmare a manifestării de voință a unei persoane care nu este îndreptățită să dispună de dreptul litigios, ceea ce ar echivala cu lipsirea titularului dreptului de posibilitatea valorificării pretențiilor sale în fața instanței.

Totodată, Colegiul observă că instanța de fond nu a examinat dacă reclamanta și-a exprimat personal acordul cu privire la renunțarea la acțiune și nici nu a analizat susținerile recurentei potrivit cărora aceasta nu și-a manifestat voința de a renunța la acțiune. În contextul în care renunțarea la acțiune produce efecte definitive asupra dreptului de a sesiza instanța cu aceeași pretenție, verificarea existenței unei voințe reale și neechivoce a titularului acțiunii era indispensabilă.

În motivarea soluției instanța de fond s-a limitat la constatarea că renunțarea nu contravine legii și nu afectează drepturile altor persoane, fără a analiza premisa juridică esențială a admiterii unei asemenea cereri, și anume existența competenței persoanei care a formulat-o. O asemenea motivare nu răspunde exigențelor unei hotărâri judecătorești motivate și nu permite verificarea legalității soluției adoptate.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că soluția de admitere a cererii de renunțare la acțiune a fost pronunțată prematur, fără administrarea și aprecierea completă a circumstanțelor relevante și fără verificarea condițiilor de validitate ale actului de

dispoziție procesuală. Prin urmare, încheierea atacată urmează a fi casată, cu remiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe, care va verifica limitele atribuțiilor administratorului provizoriu, existența dreptului acestuia de a reprezenta reclamanta la efectuarea unui act de dispoziție procesuală, precum și existența unei manifestări de voință valabile din partea titularului acțiunii.

Reieșind din cele expuse și pentru a evita încălcarea dreptului fundamental al părții de acces la justiție, luând în considerație circumstanțele stabilite în speță, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de administratorul ÎI „Pogoneț Galina", Galina Pogoneț, a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 aprilie 2026, restituind cauza în aceeași instanță și în același complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), art. art. 423- 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D e c i d e :

Se admite recursul declarat de administratorul ÎI „Pogoneț Galina", Galina Pogoneț.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 aprilie 2026, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI "Pogoneț Galina" către ÎS "Calea Ferată din Moldova" și Agenției Proprietății Publice cu privire la nulitatea actului juridic civil și se restituie cauza în aceeași instanță și în același complet de judecată, la etapa de examinare a cererii de renunțare la acțiune.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Serghei Dimitriu